

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 42

van **GWENNY DE VROE**

datum: 8 oktober 2020

aan **ZUHAL DEMIR**

VLAAMS MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

Hondenlosloopzones - Beplantingen

In het Vlaamse regeerakkoord wordt gestipuleerd dat Vlaanderen zowat 10.000 hectare bijkomende bossen krijgt tijdens deze legislatuur. Bij de bespreking van de beleidsnota Omgeving 2019-2024 stelde de minister voor om wat extra bossen betreft out of the box te denken. Vanuit onze fractie werd toen de suggestie gegeven om bij wijze van zeer bescheiden quick win over te gaan tot het aanbrengen van beplantingen op hondenlosloopzones. Het gaat dan vanzelfsprekend niet over het aanbrengen van dermate veel beplantingen dat de honden niet meer in staat zijn om zich uit te leven in de losloopzones. Het gaat integendeel om beplantingen die op een goed doordachte manier, met respect ook voor het behoud van open plekken, worden aangebracht zodat ze een meerwaarde kunnen zijn voor het welzijn van de dieren.

Het is immers geweten dat in losloopzones stress en zelfs bijtincidenten kunnen ontstaan. Beplantingen kunnen frontale en bruuske ontmoetingen tussen honden afremmen, maar zorgen ook voor meer afleiding. Struiken kunnen bijvoorbeeld een toevluchtsoord zijn voor bange of onzekere honden. Wellicht is het niet toevallig dat er tegenwoordig ook meer geïnvesteerd wordt in het aanleggen van losloopbossen in de plaats van de klassieke hondenlosloopweides. Het grootste losloopbos van Vlaanderen is 7 hectare groot en is gelegen in Gerhagen, een groot natuurgebied in het Limburgse Tessenderlo.

Ik stelde de minister over deze aangelegenheid reeds een mondelinge vraag (nr. 1478 van 3 maart 2019) waarin ik bij haar aandrang om te zoeken naar mogelijkheden voor het beplanten van bestaande losloopzones. De minister gaf toen aan dat ze het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) de opdracht wilde geven om in samenwerking met Dierenwelzijn of experts in het gedrag van honden, een geschikt concept uit te tekenen. Tevens gaf de minister nog aan dat er bij de beheerders van hondenlosloopweides kon worden op aangedrongen om de weides te 'vernatuurlijken' door het aanplanten van bomen en struiken. Privé-eigenaars en openbare besturen kunnen daarvoor onder bepaalde voorwaarden een beroep doen op subsidies of projectsubsidies voor eenmalige inrichtingswerken die de sociale functie bevorderen. De minister gaf daarop nog mee te denken dat dat een sociale functie is.

1. Heeft de minister ondertussen aan ANB de opdracht gegeven om een geschikt concept voor het beplanten van hondenlosloopzones uit te werken?
2. Wordt daarbij een beroep gedaan op de medewerking van de dienst Dierenwelzijn?
3. Tegen wanneer zal dit concept klaar zijn?

4. Op welke manier zal de minister beheerders van hondenlosloopweides aanzetten om hun weides te vernatuurlijken door middel van het aanbrengen van beplantingen?
5. Welke subsidies zullen voorhanden zijn voor privé-eigenaars en openbare besturen die via eenmalige infrastructuurwerken de hondenlosloopweides willen herinrichten tot losloopzones met beplantingen?

ANTWOORD

op vraag nr. 42 van 8 oktober 2020

van **GWENNY DE VROE**

1. Ik heb bij uw vorige vraag om uitleg rond dit thema (nr. 1478) gezegd dat ik ging bekijken wat mogelijk is. Ik heb toen ook uitgelegd dat de meeste hondenlosloopzones in bossen gelegen zijn. Er zijn in heel Vlaanderen slechts een tiental hectare hondenweides. Op basis van de evaluatie van de reële situatie op het terrein moeten we concluderen dat het weinig zin heeft om een studie op te zetten voor het uitwerken van een concept voor het beplanten van hondenlosloopzones, wanneer dit slechts op een tiental hectare kan toegepast worden. Bovendien wordt in de kompasnaald rond hondenlosloopzones die het Agentschap Natuur en Bos ter beschikking stelt, een beschrijving gegeven van hoe een ideale hondenlosloopzone er best uit ziet. Daarin staat dat een hondenlosloopzone best bestaat uit 'natuurlijke landschapselementen zoals glooiingen, een waterpartij of een poel, enkele grote bomen en heggen en struiken'. Een 'lege' weide is dus niet ideaal en kan best wat aangekleed worden.

Het is daarbij niet evident of zelfs niet aangewezen om hiervoor een (te) generiek concept uit te werken omdat de inrichting en de beplanting van een hondenlosloopzone afhankelijk is van de lokale situatie in termen van bv. morfologie van het terrein en de plaatselijke mogelijkheden. Zo zal de beplanting van een hondenlosloopzone in de Kempen, rekening houdende met de phytogeografische regio en streekeigen planten, er anders uit zien, dan de beplanting van een hondenlosloopzone in de Vlaamse Ardennen. Het behoort aan de eigenaar/ontwerper om hierin creatief en tegelijk deskundig te zijn. Om eigenaars/ontwerpers te ondersteunen heeft Natuur en Bos verschillende technische vademecums ter beschikking (o.m. over recreatieve infrastructuur, bomen, heesters, kruidachtigen, ...).

Deze zijn te consulteren op <https://www.natuurenbos.be/publicaties/publicaties/vademecums>

Voor intern gebruik bij het inrichten van hondenzones in de eigen domeinen gebruikt het Agentschap het 'themadossier hondenzones' (in bijlage aangehecht). In dit themadossier gaat bij het inrichten van een hondenzone ook aandacht naar het welzijn van de hond. Er staan eveneens een aantal afwegingen in voor het wel of niet uitrasteren van hondenzones.

2. Zie vraag 1. Er wordt geen nieuw concept uitgewerkt.
3. Zie vraag 1. Er wordt geen nieuw concept uitgewerkt.
4. Hondenlosloopzones kunnen worden ingericht in openbare bossen, privébossen, natuurgebieden en graslanden. Elke eigenaar of beheerder is vrij om een hondenlosloopzone in te richten. Van provincies over gemeenten tot natuurverenigingen en zelfs privéeigenaars. Wanneer een hondenlosloopzone wordt ingericht in een bos of natuurgebied, moet een specifieke toegankelijkheidsregeling worden opgemaakt. Voor hondenweides die niet in natuurgebied liggen is dat niet nodig. Dat betekent dat we geen exact zicht hebben op alle hondenweides die er in Vlaanderen zijn. We schatten dat het om een tiental hectare gaat. We hebben dus ook geen exact zicht op alle beheerders van hondenweides. Ik zal het Agentschap voor Natuur en Bos vragen om via hun relatiebeheerders de verschillende steden en

gemeenten te sensibiliseren voor het vergroenen en het vernatuurlijken van de hondenzones en hen hiervoor een klankbord te bieden.

5. Er bestaat geen subsidie specifiek voor de inrichting van losloopzones voor honden, maar men zou wel gebruik kunnen maken van de bestaande projectsubsidies voor eenmalige inrichtingswerken die de sociale functie bevorderen. De oproep voor 2020 werd afgesloten in april 2020 (meer info: <https://www.natuurenbos.be/projectsubsidies-openstelling>). Er bestaan ook jaarlijkse subsidies om terreinen toegankelijk te maken en te houden. De voorwaarde is evenwel dat het terrein een goedgekeurde toegankelijkheidsregeling en natuurbeheerplan heeft (meer info: [subsidie Natuur en Bos - toegankelijkheid](#)).

BIJLAGE

[ANB-themadossier hondenzones](#)